

அந்த தூதர்கள்,
லோத்துவின் கிடத்துக்கு
வந்தபோது, லோத்து,
வெளிவாசலன்றையில்
உட்கார்ந்திருந்தான்

வில்லியம் மரியன் பிரன்ஹாம்

நூத்தியாகமம் 19:1

அந்த இரண்டு தூதரும்
சாயங்காலத்திலே சோதோமுக்கு
வந்தார்கள்; லோத்து
சோதோமின் வாசலிலே
உட்கார்ந்திருந்தான். அவர்களைக்
கண்டு, லோத்து எழுந்து
எதிர்கொண்டு தரைமட்டும்
குனிந்து:

16. மேலும், இந்த விதமாக, ஏதோவொன்றை
 (அவள் சாராள்) சொல்வதை என்னால் கேட்க
 முடிகிறது. ஆபிரகாமே! “நீங்கள், அவள்
 பெற்றிருந்த, அந்த புதிய சிகை அலங்காரத்தை
 பார்த்திருக்க வேண்டும், மேலும், நீங்கள்
 அவளையும் பார்க்க வேண்டும் என்றாள்.
 உங்களுக்கு தெரியுமா? ஒரு அறுபது வயது
 ஸ்திரியானவள், தன்னை, இருபது வயதுள்ளவளாக
 காண்பிக்க முயற்சிக்கிறாள்... ஆனால், அவைகள்
 தான், தேவனுடைய காரியங்களிலிருந்து, உங்கள்
 கவனத்தை கவர்ந்து இழுக்கிறது. அதைதான், நான்
 உங்களுக்கு கூற முயற்சிக்கிறேன். பாருங்கள்,
அந்த வயது சென்ற, பரிதாபமான,
விசுவாசமுள்ள, சகோதரனாகிய, ஞபிரகாமை,
அந்த காரியம், ஒரு துளியும் அசைக்கவில்லை.

அவன் சர்வ சாதாரணமாக நடந்து
சென்று, சுடாரத்தீன் கதவண்டையில்
இருந்த, நாற்காலியில் போய் உட்கார்ந்து
கொண்டான். அது எனக்கு மிழக்கும் (I like
 that). நீங்கள் கவனித்தீர்களா? அந்த தூதர்கள்,
 லோத்துவின் டெத்துக்கு வந்தபோது, லோத்து,
 வெளிவாசலன்டையில் உட்கார்ந்திருந்தான்.

ஆனால், ஆபிரகாமோ, கதவண்டையில்
உட்கார்ந்திருந்தான். வெளி வாசலிலிருந்து,

முற்றத்துக்கு மட்டுமே போகமுடியும், ஆனால்,
கதவண்டையிலிருந்து, நேராக வீட்டுக்குள்
போகலாம். நான் அவரை எவ்வளவாக, ஒன்னும்
நெருங்கி கீட்டாசேர, முழுமோ, அவ்வளவாய்,
அவருடைய பலிபீட்தீன் கதவண்டையில்,
உட்கார்ந்திருக்க விரும்புகிறேன். பலிரீட்
தண்டையில், அவருடைய கோன்று
கலுக்காக காத்துக் கொண்டிருப்பதே,
என்னுடைய மேலான எதிர்பார்ப்பாகும்.

செய்தி: 60-03-28 கர்த்தரால் ஆகாத
காரியம் உண்டோ

